

kredsene, thi de skal have deres Stemmer fra hele Omraadet, følgelig vil der indenfor Omraadet blive en Broderkamp. Den, som til sidst gaar af med Sejren og har slaaet sin Medbroder ned, maaske ved Stemmer fra hans egen Opstillingskreds i lige saa høj Grad som fra den, hvor han selv var opstillet, ja, han vil maaske, naar man til sidst kommer til ham og retter Bebrejdelser overfor ham, svare med det gamle Ord fra den første Broderkamp, der har fundet Sted: Er jeg min Broders Vogter? Det, som man her i de Konservatives Forslag virkelig tilvejebringer, er et Modsætningsforhold mellem Kain og Abel, det er det, man sætter i System, og det vil ogsaa medføre, at Kain dræber Abel. Deroverfor var det, jeg pegede paa, at det System, der foreslaaas af Regeringen, frembringer tværtimod et Samarbejde. Konkurrencen bliver ikke paa den Maade en indbyrdes Broderkamp, at man søger at berøve den ene noget. Nej, man søger at vinde frem ved at lægge til sit eget, men kun indenfor sit eget Omraade. Det ansporer Kandidaterne i de Kredse, hvor de er opstillede, til at vinde frem saa stærkt som muligt. Derved kan de vinde, men ikke ved at berøve deres Medbroder noget.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg paa ny til de ærede konservative Medlemmer siger, at hvis det Haab skal gaa i Opfyldelse, der er udtalt af det ærede 5te Medlem for Skanderborg Amt (Korsgaard), at Valgloven skal blive et Resultat af alle fire Partiers Samvirken, saa maa de anvende den Rest af Indflydelse, som de maaske endnu har paa Venstre, til at faa Venstre bort fra det uholdbare Standpunkt, at Partiet ikke vil deltage i Arbejdet paa Valgloven.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det 6te Medlem for Maribo Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Ager Karstensen: Hvad angaar Kredsvalg i København, da er jeg personlig en Tilhænger af dette System. De Listesystemer, vi har haft herinde, har ikke virket heldigt, og en Overgang til Kredsvalg med tilstrækkelige Suppleringsmandater mener jeg i alle Henseender vil være det bedste.

Hvad Konkurrencen mellem Kandidaterne angaar, da er jeg ikke saa forskrækket for den som den højtærede Indenrigsminister. Den Rigsdagsmand, som opstillet i Maribo-Kredsen, vilde besøge Nakskov-

Kredsen for der at øve en vis Indflydelse, vilde samle en saadan offentlig Mening mod sin Person og mod sin Optræden, at han snarere vilde tabe Stemmer i sin egen Valgkreds ved denne Manøvre end vinde Stemmer i en anden. Deri ligger Faren ikke. Der kan paapeges andre Mangler ved dette System som ved det nuværende — der er jo intet System, som ikke har Mangler —, men den Fare tror jeg ikke paa.

Den højtærede Minister mente, jeg havde været for beskeden, jeg havde ikke regnet med den Mulighed, at der var Venstremænd, der kunde stemme paa os andre. Jo, jeg regner i høj Grad med, at der er Venstremænd, der stemmer paa os andre. Men jeg regner ogsaa med, at Stillingen ude i Landet er denne, at der er 9 Valgkredse, hvor Kampen staar mellem Venstremænd og Radikale, for hver een Valgkreds, hvor Kampen staar mellem os og de Radikale, og som Følge deraf faar Venstre 9 Gange saa mange Stemmer fra os, som vi faar fra Venstre. Spørgsmaalet er om, mellem hvem Kampen staar, og ikke om, hvilket Parti der fører den bedste Politik. Den bedste Politik fører selvfølgelig det Parti, jeg hører til.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det 5te Medlem for Skanderborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Forholdet med Hensyn til Skive-Valget fremstillede den højtærede Indenrigsminister saaledes, at det var en ren Tilfældighed, hvem der vilde faa Profitten, de Konservative eller de Radikale, idet de Konservative havde 54 016 Stemmer mod de Radikales 54 609. Det kunde se saaledes ud, at Profitten laa i denne Forskel paa de 600. Men dette er ikke rigtigt. Forholdet ligger saaledes, at hvis Repræsentanten for Skive, der jo i alt væsentligt støttede de Radikale, havde meldt sig som støttende dette Parti — han havde for saa vidt ikke behovet at melde sig ind i Partiet —, saa skulde hans Stemmer være medregnet blandt de Radikales, og saa skulde de Radikale have haft 5 000 Stemmer mere, end de nu fik, for at faa det samme Antal Kandidater. Der er altsaa ikke Tvivl om, at denne Manøvre — man kalde den i øvrigt, hvad man vil — gav nede dem lige saa meget, som 5 000 Stemmer vilde have gjort, hvis de havde handlet, saaledes som de efter mine Begreber burde have handlet.